

112152 - Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i övmeyi bir ticaret hâline getirmenin hükmü

Soru

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i övmeyi bir ticaret hâline getirmenin hükmü nedir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

"Bunun hükmü haramdır. Bilinmesi gerekir ki, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i övmek iki kısma ayrılır:

Birincisi:

Yapılan övgünün; aşırılık derecesine ulaşmayan, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hak ettiği ve O'na lâayık olan bir övgü olmasıdır. Bu övgünün hiçbir sakıncası yoktur. Yani; ahlâkı ve sünneti konusunda O'na yaraşan bütün güzel ve övülen hasletlerle Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in övülmesinde bir sakınca yoktur.

İkincisi:

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i öven kimseyi aşırılık derecesine götüren, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in de ondan yasakladığı övgüdür.

Nitekim Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

[لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ.] متفق عليه

"Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı aşırı bir şekilde övdükleri gibi beni de övmeyin. Ben ancak bir

kulum ve (benim için) Allah'ın kulu ve elçisidir, deyin."[1]

Her kim, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, yardım ve imdat dileyenin yardımına koşan, darda kalanın duâsına icâbet eden, dünya ve âhiretin sahibi, gaybı bilen veya buna benzer lafızlarla överse, bu kısım övgü haramdır. Hatta bu kısım övgü, dînden çıkaran büyük şirke kadar götürür. Bu sebeple aşırılık derecesine ulaşacak şekilde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i övmek, câiz değildir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu tür övgüden yasaklamıştır.

Ayrıca Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i övmeyi bir meslek hâline getiren ve bununla kazanç sağlayan kimseye gelelim. Bunun için de deriz ki: Şüphesiz bu davranış haramdır ve câiz değildir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, onun hak ettiği şekilde, yüce ahlâk, güzel hasletlerle ve O'nu dosdoğru yol üzere olmakla övmek, kulu, Allah Teâlâ'ya yaklaştıran bir ibâdettir. İbâdet sayılan bir şeyin dünyalık bir menfaat aracı edinilmesi de câiz değildir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ 15 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ((
[وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 16)) [سورة هود الآيتان: 15-16]

"Her kim, (yapmış olduğu ameline karşılık olarak) dünya hayatını ve süsünü isterse, yapmış oldukları amellerinin karşılığını orada tam olarak veririz ve onlar orada hiçbir haksızlığa da uğratılmazlar (dünyevî mükâfatlarından hiçbir şey eksiltilmez). İşte onlar, âhirette ateşten başka bir şeyi olmayan kimselerdir. (Dünyada) yapmış oldukları amelleri (kendilerine hiçbir fayda vermeyip) boşa gitmiştir. Yaptıkları (ameller, Allah rızâsına uygun olmadığı için) zâten batıldı." [2]

Dosdoğru yol ileten, yalnızca Allah Teâlâ'dır." [3]

[1] Buhârî ve Müslim

[2] Hûd Sûresi: 15-16

[3] "Mecmû' Fetâvâ İbn-i Useymîn", c: 1, s: 258.